

Kár és szemét

Lectio: Gal 1,10-24

Textus: Fil 3,7-11.14

Kedves Testvéreim! Nagyon drága, szent Igék ezek, de ha jól belegondolunk, akkor annak a megélése annál nehezebb.

Nézzük meg, hogy miképpen élte meg ezeket az apostol, aki mindezeket leírta: **De amelyek nékem egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítéltém.** Pál apostol itt a megtérésére tekint vissza, amikor megváltozott az egész élete. Még beszél erről a Gal 1,10-24 – ben és 1 Tim 1,12-16 – ban is.

Az apostol megtérése az ő életének a legnagyobb fordulata volt.

Egykor:

- A testi emberbe vetette a bizalmát.
- A szövetség jegye, a körülmétkedés fontos volt számára.
- Benjámin törzséből való. Izrael első királyai ebből a törzsből származtak.
- Farizeus, aki komolyan vette a Törvényt.

Mintha csak rólunk lenne szó, hiszen mi is testi emberként élünk. Fontos számunkra az ősi hagyomány, a szokások. Fontos az, hogy milyen családból származunk. Sokszor még büszkélkedünk is vele. Sokat adunk arra, hogy Isten Igéje jelen legyen a mi életünkben. Ám sokszor nem az Ige szerint élünk.

Pál apostol kérlelhetetlenül üldözte a keresztyéneket, akik hittek Jézus Krisztusban. Ám a damaszkuszi úton találkozott az Úr Jézus Krisztussal és porba hullva kérdezte: Ki vagy te, Uram? Mit akarsz, hogy cselekedjem?

Ettől kezdve más emberré lett és ami eddig fontos volt számára, arról azt mondta, hogy kár és szemét. Amit addig nyereségnek tartott a Krisztusért szemétnek ítélte.

Szemétté lett.

- Szemétté lett a testi vágy és akarat.
- Szemétté lett a külső jegy, a külsőség.
- Szemétté lett az eredet, a származás.

- Szemétté lett a felszínes vallásosság, a hagyományok, a szokások.

A földi értékek, amiktől eddig függött, ami eddig fontos volt számára, szemétté lett a Krisztusért, a Krisztusban és Krisztusért elnyert kegyelemért.

Belátta, hogy rossz volt az addigi élete. Belátta, hogy nem az emberi magasságokban, hanem a mélységekben, az alázatban lehet az Úrral találkozni. Belátta, hogy nem a világi ragyogás, pompa, vagy dicsőség a fontos.

Vajon a mi életünkben mi az érték számunkra? Érdemes elgondolkozni? Vajon a földi dolgok fontosabbak-e számunkra, mint a Krisztusban és Krisztusért elnyert kegyelem?

Az apostol nem csak a múltba nézve mondja ezt. Még most is, a jelenben is fontos számára a kegyelem: ... **most is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt: akiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnak ítélek, hogy a krisztust megnyerjem.** (8.v.).

Azt jelenti ez, Testvéreim, hogy az apostol megtérése nem hangulat kérdése volt. Nem pillanatnyi fellángolás.

Sok ember életében csak szalmaláng a Krisztusért való rajongás. A nehéz élethelyzetekben elfordulnak Tőle és élük tovább a megszokott életüket.

Az apostol számára Jézus lett a legdrágább.

Ha Jézus lesz számodra a legdrágább, akkor fogod jobban szeretni és igazán szeretni a hitvesedet, a gyermekeidet, öreg szüleidet, unokádat...

Jézusnak kell átadni magunkat.

Valaki elképzelve, hogy a teknősbéka imádkozik:

Istenem, csak még egy

Kicsike kis

Türelmet kérek,

- Jövök én már!

A természetemet,

ugye,

nem én választottam,

igyekszem is elfogadni

olyannak, amilyen.

Nem akarok panaszkodni,

De ez a ház,

Itt a hátamon...

Hogy hozzám tartozik?

- Sokszor jó,

Megóv és melegít.

De, ugye,

Belátod Te is,

Istenem,

néha

bizony nehéz elhordozni.

Csak azt kérem,

hogy ez a kis ház,

és benne ez a szív,

előtted

zárva

ne maradjon. Ámen.

Valahogy mi is úgy vagyunk, hogy igyekszünk mi az Úrhoz jönni, szeretnénk Őt megnyerni és sok mindent kárnak és szemétnak ítélni, de csak botladozva jövünk az Úrhoz. Olyan jó, hogy – amint az apostol is mondja: megragadott engem a Krisztus -, olyan jó, hogy Ő ragadott meg bennünket és ezért vélekedhetünk mi is az apostollal: **Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék, hanem igyekezem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus...Egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam megett vannak, elfelejtván, azokat pedig, amelyek előttem vannak, nekik dőlven, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.** (Fil 3,12.14).

Ámen.

Biharszentjános, 2016.07.24.

Csomay Árpád.